

JUHÁSZ ISTVÁN,
a Grepton Informatikai Zrt.
vezérigazgatója

Fotózó menedzserek

JUHÁSZ ISTVÁN

SOROZAT Juhász István, a Grepton Informatikai Zrt. vezérigazgatója szerint a fotózás megadja a „lehetsz mindig jobb” érzését, továbbá – meglepő módon – megfelelő önismeret kell hozzá.

mm: Fényképezőgép mögül más a világ?

Juhász István: Teljesen. Annak idején azért kezdtem utazni, mert olvastam valahol, hogy „a világ egy nagy könyv, és nem utazni annyit jelent, mint mindig az első oldalt olvasni”. Aztán rájöttem, hogy a földünk hetven százalékát víz borítja, ezért elkezdtem búvárokodni, és igyekeztem megismerni bolygónk ezen „felét”. Aztán ennek is vége szakadt, meri régi hobbimat, a fotózást a víz alatt is folytatni akartam. S ahol a víz alatti fotózás kez-

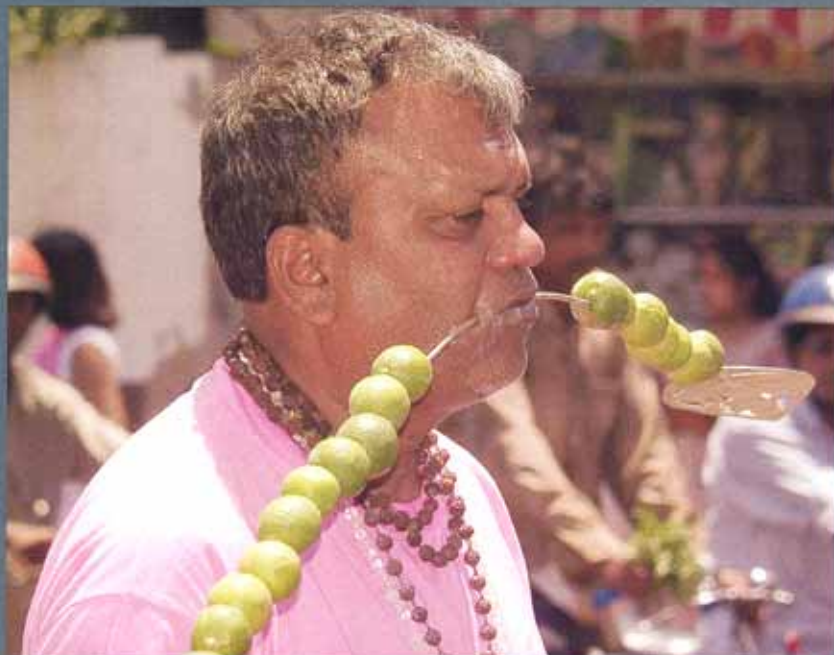
dődik, ott a kedvtelési búvárokodás befejeződik. Akkor már csak az a kérdés, hogy mit akar a fotós megmutatni. Én azt a szépet, amit láttam vagy látni véltem. S ez sajnos a mai világban biztosan szebb, mint amelyben nap mint nap élünk...

mm: Milyen képességeket igényel a fotózás?

Juhász: Kitartást, kreativitást, nagyon jó helyzetfelismerő képességet, céltudatosságot, a siker igényét és – ez talán kicsit meglepő – megfelelő önismeretet.

mm: Akad olyan tulajdonsága, amelyet e hobbija fejlesztett ki?

Juhász: Azt az érzést, hogy mindig lehetsz jobb. Azt a gondolkodásmódot, hogy vannak helyzetek, amikor a minőség fontosabb a mennyiségnél (pl. a nagyon sok majdnem tökéletes kép helyett egy túrán elegendő egyetlen tökéletes fotót készíteni, amellyel már versenyeket lehet nyerni, amellyel kivívhatjuk mind a szakma, mind a széles tömegek elismerését). S nem utolsósorban azt, hogy még

HIT

Seascape

egy látszólag magányos fotós eredménye is csapatmunka.

mm: Milyen tulajdonságokat tart fontosnak a cégvezetőknél?

Juhász: Következetesség, gerinceség, szavahihetőség. Tudni kell vezetni, biztatni, motiválni a mögötte álló csapatot, s az eredményeket megfelelő helyükön kezelni. Fontos, hogy legyen célja, stratégiája mind a cége, mind a saját maga számára, s ezek nyomán tudjon könnyen meghozni döntéseket.

mm: Ezek jellemzők a hazai menedzserekre?

Juhász: Sok jó tulajdonsága van a magyar menedzsereknek. De azt, hogy valaki mire képes, nemcsak a tulajdonságai, a döntései, hanem a körülötte lévő környezet is meghatározza. Ezt manapság nem tartom megfelelőnek az országban.

mm: Mit hiányol a magyar üzleti világból?

Juhász: Azt a hatást, amelyet a politikai szféra tudna kifejteni, ha más országokhoz hasonlóan a kormánypárt és az ellenzék legalább három olyan dolgot tudna találni, amely az ország fejlődését szolgálná, és ezáltal nem esne a politikai csatározások áldozatául.

mm: Van üzleti példaképe?

Juhász: Nincs. Több olyan ember is van mind az országban, mind a nagyvilágban, akik nagy hatással voltak/vannak rám. Külön kiemelném Lee Iacoccát, aki egyrészt bebizonyította számomra, hogy tapasztalatot csak tapasztalással, évek hosszú gürcölésével lehet összeszedni, illetve aki biztatott arra, hogy „lehetőleg ne úgy halj meg, hogy a sikerre vártál egész életedben...”

mm: Van olyan üzleti modell, amit követne?

Juhász: Sok üzleti modell van, én az állandó változásban hiszek. A változás számomra lehetőséget jelent, amit pedig ki kell használni.

mm: Mit szeret itthon az üzleti életben?

Juhász: Azt, hogy még van egypár vezető, akinek az olyan szavak, mint etika, megbízhatóság, következetesség, jelent valamit. Azt, hogy mindig vannak emberek, akik oda tudnak szólni, hogy „jó neked”. Azt, hogy nem adtam fel azt a reményt, hogy valami mégis csak megváltozik majd, és az üzleti, valamint a politikai szféra is összefog azért, hogy az ország jobb helyzetbe kerüljön. Azt, hogy ezek a gondolatok mostanában egyre több vezetőben megfogalmazódnak, és hiszem, hogy ezek egyszer cselekedetekbe is átcsapnak.

mm: Mit változtatna, ha módja lenne rá?

Juhász: Két igazán magyar mentalitást. Az egyik a „dögöljön meg a szomszéd tehene is”, a másik pedig az örök elégedetlenség, az örök panaszkodás. Meg kellene tanulni értékelni a sikereket, a mindennapi munka eredményét.

mm: Elégedett a saját üzleti eredményeivel?

Juhász: Nem, de elfogadom, hogy ebben a környezetben, azon a vonalon, amit én határoztam meg magamnak, ennyire tettem.

mm: Mit szeretne még elérni?

Juhász: Mint minden fotós, én is egoista vagyok. Szeretnék még több nagy fotóversenyt nyerni, szeretnék még több kiállítást, nagyobb számban külföldön is, ahol eddig még csak egy volt. Az üzleti életben szeretnék egy jobb piaci (gazdasági és politikai) környezetben lévő nagy céget vezetni, ahol ötleteimet, céljaimat és elvárásaimat kedvezően fogadnák.

mm: Hogy érzi magát üzletemberként a magyar társadalomban?

Juhász: Semlegesen. Ez azt jelenti, hogy néha jól, néha rosszul. Sokan megkérdezik, hogy miért nevetek olyan sokat. Azért, mert szoktam. Azért, mert nem lehet hajtaní, küzdeni úgy, hogy az ember

Plitvice

Szabadon

letargikus, s hagyja magát befolyásolni a körülötte lévő negatív hatásoktól.

mm: Hogy érzi magát magánemberként a magyar társadalomban?

Juhász: Néha úgy érzem, hogy jobb lenne külföldön. Sokat utazom, sok ismerősöm van szerte a világban, sok kultúrát, gazdasági környezetet láttam. Azt érzem, hogy bárhol nagyobb sikereket tudnék elérni. Mégsem megyek, mert azt látom a már kitelepült ismerőseimen,

hogy valami hiányzik nekik. Ez a valami nekem is hiányozna, ezért maradok.

mm: Milyen reformokat tart fontosnak?

Juhász: Bármilyet. Szeretném megérni, ha eltűnhetne az a 18 éve hangoztatott mondat, hogy már csak ezt kell elviseelnünk, és elindul az ország a fejlődés útján. Nem gondolom, hogy nincs fejlődés, de ahhoz, hogy a Nyugatot utolérjük, gyorsabbnak kell lennünk nála. Nem hiszem, hogy ebbe az irányba tart-

nánk, sőt, az erősségeinket is fokozatosan leépítjük, gondoljunk az oktatásra.

mm: Meg is tudná valósítani ezeket, ha módja lenne rá?

Juhász: Nem gondolkodtam ezen, hiszen nem az én feladatomban. Ha értenék hozzá, akkor most nem cégvezető, hanem politikus lennék. Azt azonban nem hiszem el, hogy kellő összefogással ne lehetne ezeket megvalósítani.

mm-kérdőív

Florida és a lányom